

Sygn. akt V CSK 235/07

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o.

w B.

przeciwko Województwu O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lipca 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 29 grudnia 2006 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powódki na rzecz
pozwanego kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem
kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Są to tzw. elementy konstrukcyjne tego nadzwyczajnego, wysoce sformalizowanego środka zaskarżenia i dlatego niezachowanie któregokolwiek z nich skutkuje jego odrzucenie a *limine*.

Nie czyni zadość warunkowi określonemu w art. 398⁴ § 1 k.p.c. sformułowanie wniosku „o uchylenie zaskarżonego wyroku”, bez oznaczenia zakresu żądanego uchylenia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2005 r., II PZ 39/05, OSNP 2006, nr 17-18, poz. 274).

Wymagania skargi kasacyjnej, w porównaniu z kasacją, są surowsze albowiem aktualny środek winien zawierać wyraźnie sformułowany wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie wskazujące na występowanie co najmniej jednej z przesłanek objętych hipotezą art. 398⁹ § 1 k.p.c. Skarżąca w tej materii odwołała się do „patologicznego działania organów wojewódzkich i ministerstwa” odpowiedzialnych za pobieranie w latach 1992 - 1995 opłat środowiskowych. Podniosła także, że fundusz ochrony środowiska nie stanowi struktur wojewódzkiej administracji samorządowej. Pośrednio więc wskazała, podobnie jak Sąd Apelacyjny, że sprawcą szkody były organy władzy publicznej, a nie pozwana jednostka samorządu terytorialnego. Trzeba bowiem zauważyć, że ostatecznie na skutek oświadczenia pełnomocnika powódki na rozprawie w dniu 20 lipca 2006 r. roszczenie zostało rozstrzygnięte na gruncie odpowiedzialności deliktowej.

Wprawdzie skarżąca powołała się także na konieczność ujednolicenia orzecznictwa, niemniej nie wskazała żadnych sprzecznych orzeczeń. Przytoczenie fragmentów dyskusji z posiedzenia Komisji Nadzwyczajnej rozpatrującej projekt

ustawy kompetencyjnej z dnia 15 września 1998 r. nie może być zakwalifikowane jako przedstawienie zagadnienia prawnego, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Wskazanie zagadnienia prawnego polega na jego sformułowaniu w postaci jurydycznego wywodu i wskazaniu dlaczego jest ono istotne, z przytoczeniem argumentów prawnych, które mogą prowadzić do różnych wyników (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, niepublikowane, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15-16, poz. 243, uchwałę połączonych Izb Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, na podstawie, art. 398⁶ § 3 k.p.c., a o kosztach na zasadzie określonej w art. 98 k.p.c.